№ 63. Sobota 17. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Urząd powiatowy w *Sokołowie* zebrał na wsparcie pogorzelców w *Radomyślu*, *Bełzie*, *Cieszanowie*, *Horodence*, *Zborowie* i *Buczaczu* po 5 złr. w. a., razem 30 złr. w. a., i odesłał już te pieniądze do przynależnych urzędów powiatowych.

Część nieurzędowa.

Lwów, 17. marca.

Dzienniki węgierskie rozpisują się obszernie o położeniu obecnem i o projekcie do adresu w odpowiedzi na reskrypt cesarski. *Sürgöny* zaprzecza wiarogodności listów z Wiednia w *Idök tanuja* zamieszczonych, i konsekwencyj, które z nich wysnuły niektóre dzienniki wiedeńskie, mianowicie *Neue freie Presse* z dnia 13. b. m. *Hirnök* powiada, iż w sferach wyzszych są zdania, iż argumentacya drugiego adresu jest słaba, że nie można brać na seryo postulatu restytucyi ministeryum przed rewizyą praw z 1848 roku. Adres nie zachwieje skłonności do zgody w miejscu właściwem.

Pester Lloyd widzi w drugim adresie wyraz szczerości, patryotyzmu i lojalności, i upatruje w zgodzie zabezpieczenie potęgi monarchii. Cel ten nie byłby jednak dopięty, gdyby w krytycznym jakim momencie powstać mogło stronnictwo w kraju i odezwać się temi słowy: To, co sejm do skutku doprowadził, jest niczem i nieważnem, ponieważ nie ma legalnej podstawy.

Stany w elektoracie heskim postanowieniem elektora odroczone zostały. Minister motywował odroczenie słabością zdrowia panującego, która mu przeszkadza powziąć postanowienie w przedmiocie ważnych propozycyj ministeryalnych. Stany zawiadomione o odroczeniu przyjęły poprzednio w tajnem posiedzeniu uchwałę naganiającą w ostrych wyrazach dotychczasowe postępowanie rządu, którą to uchwałę w właściwej rubryce podamy.

W Szlezwiku ogłoszono tymczasowe rozporządzenie rządu pruskiego, orzekające różne kary, od 3 miesięcy aresztu aż do 10 lat ciężkiego więzienia na wszystkich tych, coby stali się winnemi czynów przygotowawczych lub gwałtownego usiłowania do przeniesienia na inną osobę praw monarszych traktatem wiedeńskim Cesarzowi austryackiemu i Królowi pruskiemu przyznanych. Rozporządzenie to przez Króla Wilhelma w Berlinie dnia 11. marca podpisane, ogłoszone zostało przez gubernatora, jenerała Manteufla i komisarza cywilnego barona Zedlitza. Całą osnowę tego rozporządzenia także pod właściwą rubryką zamieścimy.

Monitor wieczorny z dnia 14. marca powiada o Księstwach Naddunajskich: Okoliczności obecne nie są te same, co w roku 1859. Firman Porty z roku 1861 zawierał różne zastrzeżenia, według których wypada zbadać, azali po ustaniu rządów księcia Kuzy, tymczasowa kreacya Porty nie ma przybrać charakteru stałości. Mocarstwa więc, zanim o tem stanowić będą, powinny się poprzednio porozumieć z Portą otomańską. Konferencya w Paryżu właściwą jest drogą dopięcia tego celu.

La Presse donosi, że Prusy wypowiedzieć miały konwencyę gasteinską, czemu jednak nikt wiary nie daje. Deputowany Scyris z stronnictwa pośredniego (tiers parti) wniósł nową umiarkowaną poprawkę do adresu, tem samem zaś sprowadzi rozdział w swojem stronnictwie.

Dzienniki marsylskie donoszą, że w Malcie zaprowadzona została jednomiesięczna kwarantana na proweniencye z Egiptu. Mówią o nowych wybuchach cholery w Egipcie; ostatnie jednak dzienniki z Alexandryi z dnia 8. marca donoszą, że w ogóle nie było jeno 16 przypadków śmierci.

Sprostowanie. We wczorajszym numerze naszego dziennika w pierwszym ustępie „Części nieurzędowej" zaszły dwie zmieniające myśl pomyłki drukarskie. Zamiast: *sił ochronnych* powinno być *ceł ochronnych*, a zamiast: *do zachowania wolności handlowej*, powinno stać: *do zachwiania wolności handlowej*.

Monarchia Austryacka.

Pięćdziesiąte pierwsze posiedzenie Sejmu krajowego dnia 16. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 11½ przed południem. Obecnych posłów było 133. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Ostatnia ma numer 2242.

Niektóre petycye odesłane zostały wprost do komisyi przynależnych.

Odczytano potem pismo c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 14. b. m. z uwiadomieniem, że Sejm bukowiński na posiedzeniu dnia 15. lutego r. b. oświadczył z powodu przedłożenia rządowego względem zmiany statutów galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, że nie może zezwolić na te zmiany zamierzone uchwałą Sejmu galicyjskiego z dnia 15. stycznia r. b. ani na zaprojektowaną ordynacyę wyborczą dla ogólnego zgromadzenia tego Towarzystwa — bez poprzedniego zezwolenia na to tabularnych właścicieli ziemskich Bukowiny, o których prawa, jako gwarantów tego zakładu tu głównie chodzi. O tej uchwale Sejmu Bukowińskiego zawiadamia c. k. Prezydyum Namiestnictwa Marszałka krajowego w skutek reskryptu Jego Exc. Ministra stanu z dnia 9. b. m. z prośbą o udzielenie takowej do wiadomości Wysokiego Sejmu.

Następnie uchwalono odesłać wprost do komisyi prawniczej wniosek p. *Żuka-Skarszewskiego* tyczący się urzędowych ogłoszeń w „Gazecie Lwowskiej."

P. Smolka odpowiada w imieniu Wydziału krajowego na interpelacyę *ks. Pietruszewicza*, że wniosek jego tyczący się języka ruskiego w Sejmie dotychczas niemógł być przedłożony Izbie z powodu braku czasu do wszechstronnego zbadania jego przez Wydział krajowy, który zajęty obecnie sprawą głodową, czynnościami w komisyach i na ogólnych posiedzeniach niebył jeszcze w możności wygotować sprawozdanie w tym ważnym przedmiocie.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Krzeczunowicz* sprawozdanie komisyi sejmowej wybranej dla rozpoznania projektów rządowych do Ustawy o gminach, obszarach dworskich i reprezentacyach powiatowych. Wniosek komisyi jest następujący: Wysoki Sejm raczy: 1. Uchwalić załączone trzy Ustawy: o Gminach, obszarach dworskich i reprezentacyach powiatowych. 2. Uchwalić wniosek, ażeby Ustawa Państwa z dnia 5. marca 1862, zawierająca postanowienia zasadnicze do organizacyi gminnej, przestała obowiązywać w Galicyi i Lodomeryi i w Wielkiem księstwie Krakowskiem; i ażeby ustawy, odnoszące się do organizacyi gmin, jedynie tylko w drodze ustawodawstwa krajowego były wydawane niezawiśle od innych władz ustawodawczych w państwie.

Po przedłożeniu tego wniosku oznajmił p. *Krzeczunowicz*, że rozdane zostały także wnioski dwóch mniejszości komisyi. Jeden z tych wniosków jest, ażeby ustawa gminna była ułożona bez instytucyi gmin powiatowych i ażeby nad projektem komisyi przejść do porządku dziennego przyjmując projekt rządowy. Druga mniejszość komisyi wnosi odręczny projekt oparty na zasadzie gmin zbiorowych.

Z tego względu wnosi p. *Krzeczunowicz*, ażeby przedewszystkiem Sejm wziął pod rozwagę i rozstrzygnął następujące punkta: 1) Czy ma być wprowadzoną instytucya reprezentacyi powiatowych lub nie. 2) Czy nad projektem komisyi ma Izba przejść do porządku dziennego. 3) Czy przyjętą być ma zasada gminy miejscowej lub gminy zbiorowej.

Z kolei przedłożył p. *Zbyszewski* sprawozdanie mniejszości komisyi z wnioskiem o przyjęcie pojektu tej mniejszości, opierające się na zasadzie gminy zbiorowej.

Nareszcie przedłożył ks. *Pawlikow* w imieniu drugiej mniejszości wniosek następujący: Art. 1. Ustawa gminna ma być na teraz ułożona bez instytucyi gmin powiatowych. Art. 2. Zakres działania przeznaczony w projekcie rządowym dla gminy powiatowej i jej reprezentacyi przechodzi na Wydział krajowy. Art. 3. Z zastrzeżeniem zmian wypływających z art. 1. i 2. przyjmujemy zresztą całkowicie projekt rządowy ustawy gminnej, prawa wyborczego dla gmin i projekt o dworskim obszarze.

Stosownie do wniosku p. *Krzeczunowicza* otwartą została jeneralna debata nad pierwszą kwestyą, czyli Sejm ma się zająć urządzeniem rad powiatowych lub nie.

Pierwszy zabrał głos p. *Ławrowski* oświadczając się na teraz przeciw zaprowadzeniu rad powiatowych. Na poparcie swego zdania przytacza mowca przedewszystkiem, że od razu nie należy wiele nowości zaprowadzać. Już sama ustawa gminna wielkie zaprowadzi zmiany. Stopniowo tylko należy postępować i ustalić zrazu autonomię tylko w gromadzie i zostawić czas, by się obznajomiła z swemi nowemi prawami i obowiązkami. Inaczej gromady tak będą obałamucone już samemi wyborami, że sobie rady nie dadzą. Drugim powodem przeciw zaprowadzeniu rad powiatowych są według zdania mowcy względy finansowe. Zaprowadzenie rad powiatowych pociągnie za sobą znaczne wydatki, nałoży nowe ciężary na gromady już i tak obciążone. Należy też uwzględnić życzenie ludu wiejskiego, u którego projekt zaprowadzenia rad powiatowych jest nie popularny i dla tego samego nosi w sobie zaród niepowodzenia. Dalej usiłuje mowca wykazać, że jak na teraz Wydział krajowy bez wszelkiej trudności będzie mógł objąć wszelkie atrybucye rad powiatowych.

Przemawiali potem przeciw zaprowadzeniu rad powiatowych pp. Staruch, Kowbasiuk, Koroluk, Demków, Ławrynowicz, ks. Łoziński, Dwoliński, Zahorojko, Stocki, Trochanowski, ks. Naumowicz, Kozioł.

Za zaprowadzeniem rad powiatowych zbijając świetnie i dowodnie argumenta i obawy przeciwników przemawiali pp. *Ludwik Skrzyński* i *Adam hr. Potocki.*

Po zamknięciu dyskusyi wybrali zapisani jeszcze do głosu posłowie dwóch mowców jeneralnych. Przeciw zaprowadzeniu rad powiatowych mówił ostatecznie ks. *Kaczała*, za większością komisyi p. Smarzewski. W końcu ks. *Pawlików* jako sprawozdawca popierał wymownie przeciwników zaprowadzenia rad powiatowych, kładąc nacisk na to, że tylko na teraz przeciwny jest tej instytucyi.

C. k. komisarz rządowy: Urządzenie rad powiatowych sam rząd w swojem przedłożeniu zaproponował. Dla tego zabieram głos, ażeby poprzeć wniosek urządzenia rad powiatowych krótkiemi słowami, a doradzać nieprzyjęcie wniosku mniejszości, zamierzającego usunięcie instytucyi rad powiatowych. (Brawo).

O właściwości tej instytucyi, o jej celu i stosunku do gminy i Wydziału krajowego dostatecznie rzecz wyjaśniła dzisiejsza dyskusya.

Co do zapatrywania rządu w tym względzie mam zaszczyt wysokiej izbie oświadczyć, że rząd widzi w reprezentacyi powiatowej organ pośredniczący między gminą a reprezentacyą krajową; Rząd sądzi, że jeżeli załatwienie odpowiedzi spraw gminnych i kierunek wyższy zarządu autonomicznego Sejmowi a względnie Wydziałowi krajowemu poruczony — ma być prawdą, to bez takiego pośredniczącego organu obejść się nie można, i że, jak sprawozdanie większości komisyi słusznie podnosi, działalność reprezentacyi powiatowej w granicach Ustawy zachowana, nie tylko otworzy gminom obszerne pole do rozwinięcia życia automicznego, lecz stanie się zarazem także szkołą praktyczną życia publicznego w ogólności. Te względy dostatecznie przemawiają za urządzeniem Rad powiatowych.

O ile na koszta wskazano, jako na trudność przemawiającą przeciw urządzeniu Rad powiatowych, to sądzę, że te koszta tak bardzo znaczne być niemogą; zresztą nietylko Wydział krajowy, ale i Rząd będzie czuwał nad tem, żeby powiaty i gminy nie były nad miarę obciążone.

Z drugiej strony Rząd wychodzi z tego przekonania, że obawa jakowejś nie właściwej działalności w reprezentacyi powiatowej w obec dzisiejszego usposobienia kraju, nie może być uzasadnioną.

Rząd takich niewłaściwości się nie obawia i nie widzi niebezpieczeństwa w urządzeniu Rad powiatowych, a sama tylko możliwość pojedyńczych niewłaściwości nie może być dostatecznym powodem odmawiania krajowi takiej instytucyi, której działalność w granicach ustawy się utrzymująca, dla kraju może być tylko pożyteczną, a dla Rządu z powodu ułatwienia administracyi i oszczędzenia wydatków ze skarbu państwa tylko pożądaną. (Brawo i oklaski.) Rząd oczywiście nie narzuca instytucyi Rad powiatowych, ale robiąc przedłożenie, wychodzi z tego przekonania, że Rada powiatowa do uzupełnienia organizacyi gminnej i do zabezpieczenia jej skutecznej czynności jest potrzebną i że bez Rad powiatowych życie autonomiczne rozwinąć się tak nie może, jak to Rząd w swojem przedłożeniu zamierza. (Brawa i oklaski.) Dla tego proszę Panów o przyjęcie wniosku rządowego co do urządzenia Rad powiatowych. (Huczne brawa i oklaski w sali i na galeryach.

P. *Krzeczynowicz* oświadcza, że po słowach p. c. k. komisarza rządowego i po wynurzonych światłych zdaniach za zaprowadzeniem Rad powiatowych nic innego mu nie pozostaje jak prosić w imieniu komisyi o głosowanie. Nastąpiło głosowanie imienne. 76 posłów głosowało za przyjęciem Rad powiatowych a 56 głosów przeciw.

Posiedzenie zamknięto o godzinie $4^1/_2$ po południu. Przyszłe posiedzenie w sobotę. Na porządku dziennym: dalsza debata jeneralna nad ustawą gminną.

Wiedeń, 15. marca. *(Nowiny dworu.) Najjaś. Pan* odbierał wczoraj przed południem raporta panów ministrów i przyjmował około południa ministrów hr. Belcredego i Mensdorffa. O godzinie 10. zrana odbyła się pod prezydencyą Jego Mości Cesarza konferencya, w której brali udział Jego Cesarzew. Mości jeneralny inspektor artyleryi Arcyksiążę Wilhelm, marszałek Arcyksiążę Albrecht, minister wojny Frank, Fzm. Benedek, jenerał sztabu kwatermistrzowskiego baron Henigstein i inni.

Uroczystość imienin Arcyksiężniczki Matyldy, córki Arcyksięcia Albrechta obchodzono wczoraj w kole familijnem. Po południu o godzinie 4. była wielka uczta, na którą zaproszeni byli wszyscy członkowie najwyższego dworu.

Wielki Książę rosyjski Mikołaj przybędzie tu dziś wieczorem pospiesznym pociągiem tryestyńskim z Wenecyi i wysiądzie w c. k. burgu. Wielki Książę zabawi tu kilka dni.

Peszt, 14. marca. Projekt do adresu sejmu węgierskiego w odpowiedzi na reskrypt królewski wystósować się mający, po zwykłym wstępie przyrzeka, iż ta część reskryptu która się odnosi do spraw wspólnych i do rewizyi niektórych praw z roku 1848, zarówno z projektem względem spraw wspólnych, wypracować się mającym gruntownie traktowana będzie.

Najsilniejsze rozumowanie w usprawiedliwieniu prośby o zastósowanie de facto nieprzerwalności prawnej, znachodzi się w ustępie następującym: „Gdyby władza wykonawcza miała prawo nie wykonać ustawy przez władzę prawodawczą na zwykłej drodze uchwalone, gdyby ustawy takowe zasuspendować, przez rozporządzenia osłabić i konstytucyą i ustawę dopóty w zawieszeniu trzymać mogła, dopóki na drodze prawnej zmienione nie będą, w takim razie władza wykonawcza wypełniłaby zarazem i władzę prawodawczą, a raczej jedna i druga byłaby w ręku jednej i tej samej władzy. Sądzimy, iż Wasza Królewska Mość nie zechce utrzymać absolutyzmu, takie zaś połączenie władzy prawodawczej i wykonawczej, chociażby tylko czasowe być miało, byłoby prawdziwym absolutyzmem.“

Adres powołuje się na przykłady Leopolda I., Leopolda II. i Cesarza Franciszka, którzy konstytucyę węgierską zawsze bezwarunkowo przywrócili i zwraca się do ustępu reskryptu w którym Jego Cesarska Mość, odwołując się do uczuć swych religijnych, powiada, że stany i reprezentacya w uczuciach tych religijnych znajdą najlepszą rękojmię kostytucyi kraju.

„Z czcią i uszanowaniem korzymy się przed temi świętemi uczuciami, i gdyby było zadaniem naszem zapewnić prawa narodu jedynie przez przeciąg życia jednej generacyi, to jako prości obywatele moglibyśmy poprzestać na oświadczeniu Waszej Cesarskiej Mości.“

Lecz — mówi dalej adres — Sejm ma obowiązek wystarać się o taką gwarancyę, która się nie ogranicza na przeciąg życia jednego człowieka, lecz trwa od pokolenia do pokolenia i przechodzi na nie jako niezachwiana podstawa prawa.

Przechodząc do ustępu mówiącegp o przysiędze koronacyjnej, adres powiada: „Według ustawy zasadniczej Węgier nie tylko Król ukoronowany obowiązany jest do szanowania praw i konstytucyi, lecz każdy regent, który na mocy prawa następstwa na tron wstępuje, zarówno do tego jest obowiązany. Obowiązek ten nie wypływa z dyplomów królewskich lub z przysięgi koronacyjnej, lecz połączony jest z prawem następstwa tronu. Gdyby nie tak było to musianoby przy każdej zmianie rządu na nowo z rządem paktować, a w takim razie konstytucyonalizm i rząd absolutny peryodycznie by po sobie następywały.“

Idzie potem rozumowanie treści następującej: Według prawa publicznego węgierskiego tylko Król ukoronowany prawa sankcyonować może, przed koronacyą zatem obowiązują prawa exstyjące a zmiany zamierzone dopiero po koronacyi stać się mogą prawem. Gdybyś więc Wasza Cesarska Mość nie uznał de facto praw dotychczasowych, nowe prawa zaś przed koronacyą nie egzystują ani de jure, ani de facto, przeto zbywałoby wszelkiego przedmiotu do dyplomu inauguralnego przed koronacyą wydać się mającego.“

Na ustęp reskryptu wypowiadający, iż artykuł 3., 4. i 5. praw z roku 1848 z prawami królewskiemi pogodzić się nie dadzą projekt do adresu odpowiada: „W najuniżeńszym adresie naszym powiedzieliśmy, iż prawnych prerogatyw monarchy naszego uszczuplać nie chcemy i jesteśmy przekonani, że przy uchwaleniu praw głęboko nad tem zastanowić się trzeba, czyli ograniczenie prawa jakiego królewskiego właściwem być może. Lecz na polu władzy wykonawczej ustawy same stanowią o prawach królewskich i prawa te z ustawami w sprzeczności być nie mogą.“ Następnie mieści projekt: „Sankcyonowanie ustaw jest prawem królewskiem żadnej wątpliwości nie ulegającem, i Monarcha używa tego prawa odmawiając sankcyi ustawie któraby prawa królewskie ograniczała; lecz odmówienie wykonania prawa sankcyonowanego nie może nigdy należeć do praw królewskich.“

Następują argumenta dowodzące, że rząd odpowiedzialny konieczną jest konsekwencyą równouprawnienia w roku 1848 zaprowadzonego, i że forma rządu parlamenternego nie jest co do zasad w sprzeczności z systemem gabinetowym, że nawet jedna z drugim łatwo pogodzić się da, jak się to w roku 1848 pokazało, w odpowiedzi zaś na zarzut, iż prawa mówiące o ukonstytuowaniu komitatów są niepomyślne i tylko tymczasowe, że takowe mogą być jedynie pobudką do ich naprawy przez sejm, projekt twierdzi, iż to nie może być dostatecznym powodem zawieszenia ich dopóki nie będą naprawione. Co zaś dotycze prośby o integrowanie sejmu, prośba ta nie odnosiła się do części bezpośrednio do Kroacyi należących, a zatem pośrednio do korony węgierskiej, lecz i do takich, co są bezpośredniemi częściami Węgier, dla tego powtarza się prośba w adresie podana. — Co do amnestyi wyrażona jest nadzieja, iż gdyby prośby nasze u Waszej Cesarskiej Mości wyjednać ją nie mogły, ojcowskie serce Waszej Cesarskiej Mości przyznać ją raczy.

Projekt do adresu kończy się następującemi słowy: „Prosimy ponownie, ażeby Wasza Cesarska Mość kraj i nas uwolnić raczył od ciężkiej obawy, że bez uznania de facto nieprzerwalności prawnej, wszystko to na co dziś po głębokiej rozwadze i może nie bez ofiar się zgadzamy, na takiej podstawie było urządzone, która według przykładu czasu obecnego naruszonaby być nie mogła. Ufność naszę pokładamy jedynie w ojcowskiem sercu Waszej Cesarskiej Mości. Jedynie i wyłącznie po monarszej mądrości Waszej Cesarskiej Mości oczekujemy takiego ubezpieczenia konstytucyjnego życia naszego, któreby sercom naszym przywróciło wiarę, że wszystko co połączona wola króla i narodu postanowiła, i w dalekiej przyszłości stać będzie de facto i de jure, dopóki połączona znów wola Króla i narodu innych postanowień nie uchwali.“

Czynności sejmów krajowych.

Posiedzenie *węgierskiej izby deputowanych* z 14. b. m. rozpoczęło się o godzinie 10½. Wniesiono pisma wierzytelne 18 deputowanych siedmiogrodzkich. Po ogłoszeniu rezultatu wyboru wydziału petycyjnego nastąpiło odczytanie projektu adresu. Projekt ten powtarza i motywuje osnowę pierwszego adresu i zwraca się w końcu błagalnym tonem do ojcowskiego serca Jego Mości Cesarza, ażeby raczył wysłuchać prośby kraju. Po odczytaniu jego ozwały się powszechne, przeciągłe oklaski. Na prośbę kasyna mieszczańskiego w Kisujszalas doręczył prezydent deputowanemu Franciszkowi Deakowi przy zawieszeniu publicznego posiedzenia album. Potem odczytano reskrypt kroackiego sejmu i postawiono go na porządku dziennym na sobotę. W końcu sprawdzono jeszcze kilka wyborów bez debaty, i unieważniono wybór Dra. Karola Siklosego w Mohacsu.

Na posiedzeniu sejmu kroackiego z dnia 14. b. m. przyjęta została reprezentacya do Jego Mości Cesarza w sprawie kolei żelaznych. Jako najpotrzebniejsze i najbardziej naglące uznano i przyjęto do reprezentacyi linie: Z Fiume do Zemlina przez dolinę Orławę z ubocznemi skrzydłami z Karlsztadu do Zengg i z Diakovaru do Osieku i Brodu; z Katoriby na Krzyż do Zagrabia; z Csakaturun na Waradyn do Zapresic, a nakoniec z Zagrabia do Osieka, która to kolej ma być przedłużona na Erdöd aż do Wielkiej Kikindy.

Rosya.

(Roforma sądownictwa.) Gazeta *Gołos* podaje następujący artykuł, wzięty z *Mosk. Wied.*: „Po ogłoszeniu nowych przepisów procedury i organizacyi sądowej, zachodzi potrzeba zastosowania do nich i przekształcenia niektórych instytucyi, mających styczność z sądownictwem. Słychać, że do tego już przystąpiono, i że do rady państwa wniesione zostały projekta ustaw i urządzeń następujących: 1) O postępowaniu w tak zwanych sprawach sądowo-administracyjnych, do których należą: przekonywanie się o stanie obłąkanych, głucho-niemych i niemych, oddawanie w posiadanie nieruchomości; wykup majątków familijnych, przyznawanie praw spadkowych, opieki, szacowanie majątków w różnych wypadkach, legalizowanie testamentów, wydawanie świadectw i dowodów różnego rodzaju, i czynności sądowo-graniczne. Samo wymienienie tych przedmiotów przekonywa o ich ważności; niepodobna dotknąć ich, aby zarazem nie dotknąć najgłówniejszych przepisów naszego prawa cywilnego, a to jest zadanie, wymagające głębokiego, wszechstronnego i spokojnego zastanowienia, połączone z przejrzeniem całego systemu naszego kodexu cywilnego, czyli części pierwszej tomu dziesiątego. Słychać, że w tej chwili zamierzono dotknąć tych przedmiotów o tyle, o ile potrzeba, aby wskazać legalną drogę i prawidłowy bieg spraw sądowo-administracyjnych, które za dawniejszego porządku należały do administracyjnych czynności sądowictwa. Bez wątpienia, prawodawstwo spotka tu nie mało trudności; ustanowić tymczasowy porządek o ile to się da zrobić, nie zmieniając ogólnego trybu stosunków cywilnych i zakreślić taki sposób postępowania, który, nie obciążając sądów i nie oddalając ich od czysto-sądowych czynności, zapewniałby zarazem w administracyi sądowej dokładne i porządne załatwianie spraw połączonych z ważniejszemi interesami praw osobistych i majątkowych. Tymczasem, o ile wiadomo, w 2m wydziale przybocznej kancelaryi cesarskiej czynione są przygotowania do przejrzenia prawa cywilnego; specyalna komisya zajmuje się rewizyą praw granicznych i przepisów procedury granicznej; szczególna komisya przy ministerstwie spraw wewnętrznych, kończy nową ustawę o opiekach; a oddzielna komisya przy temże ministerstwie rozpoczęła przygotowawcze prace do zaprowadzenia ksiąg hipotecznych i nowego porządku przechodzenia własności gruntowej. Nie czekając ukończenia tych prac, komisya ustanowiona w sprawie reorganizacyi sądowej, ułożyła już projekt ustawy notaryalnej, który jak słychać, ma zmienić dotychczasowy sposób zawierania aktów wieczystych, nakładania i zdejmowania aresztów, w związku z ogólnem urządzeniem notaryatu. Mówią, że i ten projekt jest już rozpatrywany. 2) Sporządzony w ministerstwie sprawiedliwości projekt instrukcyi sądowej, obejmujący ogólne przepisy manipulacyi i postępowania w sądach, jako to: urządzenia sali sesyonalnej i porządku posiedzeń, czynności kancelaryjnych, rachunkowości i kontroli i t. d. 3) Ustawa taxy wynagrodzenia dla komorników i obrońców sądowych, sporządzona także w ministerstwie sprawiedliwości, w myśl art. 313 i 396 ustaw sądowych. 4) Postanowienie o nowych atrybucyach i obowiązkach prokuratorów i urzędników sądowych, co do wprowadzenia w wykonanie ustaw sądowych, w skutku czego czynności prokuratorskie całkiem ulegną zmianie i prokuratorowie nadal nie będą obarczeni dozorowaniem czynności władz i urzędników administracyjnych. 5) Ułożone w 2m wydziale przybocznej kancelaryi cesarskiej przepisy względem zastosowania kodexu karnego do najwyżej zatwierdzonej 20. listopada 1864 r. ustawy kar. zasądzanych przez sędziów pokoju. 6) Sporządzone w ministerstwie sprawiedliwości tymczasowe przepisy postępowania sądów polubownych w sprawach dotyczących spółek, którym podług dawnych ich ustaw służy prawo polubownego sądu, zniesione przez nową ustawę sądową. Nowe ustawy sądowe, sporządzone przez specyalną komisyę dla gubernii zachodnich, wniesione zostały, jak słychać, na rozpoznanie oddzielnego komitetu przy radzie państwa, zajmującego się urządzeniem sądownictwa. Prócz tego, jeżeli nie mylimy się, w 2m wydziale przybocznej kancelaryi cesarskiej rozbieraną jest nowa ustawa dla prywatnej exploatacyi złota, a w ministerstwie spraw wewnętrznych przygotowany został i przesłany na rozpatrzenie 2go wydziału projekt nowego postanowienia o zarządzie gminnym i gospodarstwie miast.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 4. marca. *(Sprostowanie fałszywych doniesień o uwięzieniu księcia Kuzy. — Różne wiadomości.)* Z dzienników, które w ostatnich dniach nadeszły, przekonać się można, że wielu korespondentów mianowicie w listach prywatnych przy opisie wypadków z dnia 23. lutego wolne cugle swej fantazyi puścili i pisali o rzeczach, o których dokładnie nie byli poinformowani. Do rzędu doniesień tych fantastycznych należy zakneblowanie adjutanta książęcego, którego w przedpokoju znaleść miano pijanego na ziemi, udział 15 Polaków od stóp do głowy uzbrojonych w aresztowaniu księcia, wiadomość że księciu suknie przyniesiono i wzbroniono mu ubrać się w uniform, pistolet który przyłożyć miano do piersi księcia, ażeby go zmusić do zrezygnowania, tudzież słowa majora Leca: „podpisać lub umrzeć!" Do rzędu takowych fantystycznych doniesień należy i to, że książę Kuza oficerom zdradę ich wyrzucał, ci zaś odpowiedzieć mu mieli: „nie ciebieśmy zdradzili, lecz uwolniliśmy kraj od łajdaka." Również prostym jest wymysłem cała scena w której księżna Helena, żona hospodara, uznaje niewierność swego małżonka, wymysłem są pewne wyrażenia jak: zwiążcie tego psa itp. Wiadomość zaś przez *Fremdenblatt* podana, jakoby książę Kuza w nocy z dnia 24. na na 25. lutego uciec chciał, prostym jest bąkiem dziennikarskim. Destytucya i uwięzienie księcia Kuzy stało się przyzwoiciej niż w podobnych okolicznościach spodziewać się było można. Prawdą jest to, że owdowiałą księżnę Marię Obrenowiczową z domu Cortargiu zastano w łóżku księcia, że ona po uwięzieniu Kuzy pałac bez pończoch opuściła, prawdą jest i to że hospodor w nieszczęśliwej nocy tej stracił głowę i odwagę. Zanim drzwi wyłamano, groził że strzelać będzie, lecz zamiast pistoletu miał klucz w ręku. Przy podpisaniu rezygnacyi drżał na całem ciele i prosił drżącym głosem żeby go nie zabijano, ponieważ na śmierć nie jest przygotowany. — Matka pani Obrenowiczowej pisała przed kilkoma dniami list do księcia Kuzy, prosząc go, żeby teraz miał opiekę nad jej córką, która w skutek szkandału w owej nocy skompromitowana jest w oczach całego świata, którą własny ojciec, stary p. Catargiu, od siebie odepchnął.

Nowy minister skarbu, p. Maurojeni, który przed kilkoma dopiero dniami do Bukaresztu przybył, zastał taki nieporządek, że dotąd nie był w stanie powziąść wiadomości o prawdziwej sytuacyi finansowej.

Jenerał Golesco i pułkownik Haralambi odbyli rewizyę więzień stanu i znaleźli w nich mnóstwo osób uwięzionych od kilku miesięcy bez wyroku a nawet i bez przesłuchania.

Kronika.

(Nowe czasopisma.) Wyszedł pierwszy numer nowego czasopisma tygodniowego „Pamiętnik krakowski" pod redakcyą p. Jana Radwańskiego. Redakcya zamierzyła, licząc przedpłatę od Nowego Roku, uzupełnić numera niedostające, które też częściej niż raz na tydzień wychodzić będą aż do wyrównania numerów przypadających na pierwsze półrocze. W tym pierwszym numerze napotykamy w części historycznej materyał do historyi Sądów Kapturowych z r. 1733; w części literackiej, przekłady kilku od horacyuszowych Lucyana Siemieńskiego. Inne części obejmują przegląd literacki, bibliografię, rozmaitości i doniesienia o świeżych pracach i wydaniach. Czasopismo to kosztuje w Krakowie rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr. 25 c.; pocztą rocznie 4 złr. 60 c., półrocznie 2 złr. 50 c.

(Proces Rudolfa Markla.) Temi dniami zapadł w Wiedniu wyrok w procesie Rudolfa Markla, kasyera kasy kuponowej w zakładzie kredytowym w Wiedniu. Dnia 14. lutego b. r. został Markl oskarżony o przeniewierstwo, a dnia 9. marca został już skazany na 4 lat więzienia i zwrot szkody. Markl w ciągu niespełna dwu lat postawił na loteryę liczbową 1,511.000 złr.. a wygrał 1,099.590 złr. Ogromne te sumy wybierał z kasy zakładu; rewidenci i rada zawiadowcza, której pieczy powierzono dobro zakładu, obracającego majątkiem akcyonaryuszów, zaniedbywali w najwyższym stopniu swój obowiązek i ułatwiali tem samem udanie się takiego przeniewierstwa, co też prokurator przy ostatecznej rozprawie podnieść nie zaniedbał. Zaraz po wykryciu przeniewierstwa pokryli wprawdzie dyrektorowie i członkowie rady zawiadowczej częć niedoboru w sumie 239.000 złr. Dyrektor loteryi wrócił także ostatnią stawkę 28.517 złr., kilkanaście tysięcy pokrył sam winny, niedoboru zostało jednak jeszcze około 170.000 złr.

Gospodarstwo, przemysł i hadnel.

Lwów, 17. marca. Na naszym wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Mec pszenicy (83 ℔) 4 zł. 70 c.; żyta (78 ℔) 3 zł. 10 c.; jęczmienia (69 ℔) 2 zł. 33 c.; owsa (46 ℔) 1 zł. 42 c.; hreczki 3 zł. 25 c.; ziemniaków 1 zł. 32 c.; cetnar siana 99 c., okłotów 95 c.; sąg drzewa bukowego 10 zł. 62 c., sosnowego 7 zł. 63 c.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 16. marca. Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* ogłasza traktat pocztowy między Austryą i Rosyą z 9. lutego 1866.

Berlin, 15. marca. *Nordd. Allg. Ztg.* konstatuje z ubolewaniem, że przyczyny rozporządzenia Królewskiego względem Szlezwiku muszą być szukane w Holsztynie. Rozporządzenie Królewskie nie jest prostym środkiem represyjnym przeciw Augustenburgom w Szleswiku, gdzie władza Króla jest silnie ugruntowana. Rozporządzenie królewskie oddaje raczej pod opiekę prawodawstwa karnego zasadę wywołaną przez zawarcie traktatu gasteinskiego.

Nowy York, 3. marca. *New-York Times* oświadcza, że gabinet wspiera jednomyślnie politykę prezydenta, liczne deputacye ofiarowały mu poparcie. Dług państwa wynosił dnia 1. marca 2820 mil. dol., w lutym przybyło $3^1/_2$ mil. Juaryści zajęli dn. 7. Alamos po 7godzinnej walce; w innych częściach kraju wojska cesarskie odnoszą zwycięztwa.

Nowy York, 3. marca Konwent Fenyan w Washingtonie zażądał uznania Irlandyi za mocarstwo wojujące.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Der Prophet,“** wielka opera w 5 aktach. P. Maria Overni z Tryestu i p. Franziak z Bremy jako goście. Na dochód kapelmistrza p. Józefa *Schürrer*.

W Poniedziałek (przedst. polskie) **„Esmeralda, czyli: Dzwonnik z Notre-Dame,“** dramat w 5 aktach. Na dochód p. Heleny *Szymańskiej*.

W Niedzielę d. 18. b. m. w sali ratuszowej Koncert pod przewodnictwem p. Mikulego na dochód ubogiej uczącej się młodzieży.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. marca.

Hotel George: PP.: Hr. Łączyński Henr., z Dmytrowic. — Jakubowicz Ant., z Kuczurmina. — Rozwadowski Włodz., z Nowosiółek. — Szeptycki Jan, z Przyłbic.

Hotel angielski: Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesluchowa. — Lang Henr., z Choronowa. — Marmarosz Józ. i Wodzicki Henr., z Karowa.

Hotel europejski: Kunaszowski Wład., z Kutyszcz.

Hotel Langa: Olfenheim Wikt., jen. dyrektor, z Wiednia.

Hotel krakowski: Cieniewicz Jan, z Geryni. — Skrzyński Miecz., z Podhorzec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. marca.

PP.: Hr. Borkowski Stan., do Uhrynowa dol. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Bar. Jakubowicz Józ., do Łopuszki. — Bar. Poten Kar., do Olszanki. — Müller Kar., c. k. pens. pułkownik, do Dubiecka. — Schrimpf J., c. k. porucznik, do Tarnopola. — Kochanowski Jan, do Olszyny. — Lityński Edm., do Litwinowa. — Malczewski Kaj., do Rosyi. — Steinkeller Piotr, do Krakowa. — Udrycki Ad., do Mostów wiel. — Winnicki Tytus, do Nadycz. — Winnicki Lud., do Przedmieścia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	323.99	— 1.8	84.1	pólnocny	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	324.25	+ 0.6	76 8	półn.-zach	„	„
10.god.wiecz.	324.70	+ 0.2	91 1	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 16. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	80	4	87
Dukat cesarski	„ „	4	83	4	90
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	38	8	49
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	55	1	58
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	08	62	75
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	15	65	82
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	64	03	64	70
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	62	40	63	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	153	17	155	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. marca

	zł.	kr.
5% Metaliki	60	65
5% pożyczka narodowa	62	80
Losy z 1860 roku	78	25
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	139	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	50
Srebro	101	70
Dukat pojedyńczy	4	87

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	57.—	57.10
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	63.15	63.30
od kwiet. do paźd. po 5%	63.15	63.30
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68 —	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60.90	61.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	61.20	61.30
dtto. po $4^1/_2$%	53.50	54.—
dtto. „ 4%	48.—	48.50
dtto. „ 3%	36.50	36.—
dtto „ $2^1/_2$%	29.50	31.50
dtto. „ 1%	11.90	12.10
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	143.50	144.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	143 —	143.50
Przez. do wyl. z r. 1854	76.25	76.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	79.10	79.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.60	88.90
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	72.50	72.70
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ $4^1/_2$%	53.25	53.75
„ 4%	47.50	48.—
„ $3^1/_2$%	40.50	41 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	53.—	55.—
„ $2^1/_4$%	48.—	49.—
„ 2%	43.—	43.50
„ $1^3/_4$%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ $4^1/_2$%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	80.—	80.50
Wyż. Aust.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	95.—	98.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Węgier	66.50	67.—
Banatu Tem.	63.50	64.50
Kroacyi i Slawonii	66.50	67.50
Galicyi	64 50	65.25
Siedmiogrodu	60.60	61.25
Bukowina	63.50	64.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	63.—	63.50
Banat Temesz.	61.75	62.25
Lomb. wen. poż. z r. 1850	83.50	85.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ $3^1/_2$%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ $1^3/_4$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ $2^1/_2$% „ 100 „	18.—	19.—
„ $2^1/_4$% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ $1^3/_4$% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	142.40	142 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	565.—	568.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	70 26	70.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1518.—	1520.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	164 60	164.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	168.—	168 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	116 50	117.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	155.60	155.80
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłata 35%	72.—	73.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	138.50	139.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	107 —	107.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	254.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Kofl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	450.—	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	210.—	212 —
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375 —
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	90.60	90.80
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.25	86.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	62.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	—.—	96.50
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	76.50	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.—	70.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102.50	104.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	84 —	84.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80.—	81.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	79.—	80.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	74.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	82.—	83 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	90.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114 60	114.80
Tow. żeg. par. n. Dun. po 100 zł. m. k.	78.50	79.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	75 —	78.—
Salma „ 40 „ „	26 50	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	23.50	24.—
St. Genois „ 40 „ „	21.—	21.50
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19.25
Keglevicha 10 „	13.25	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	85 70	85.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85.70	85.70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.80	85 80
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.90	76 10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	40.50	40 50
Londyn za 10 ft. szt.	102 15	102 75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	40 70	40.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4.86	4.87
dtto. pełnej wagi	4 86	4 87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 18	8.20
Rosyjski imperyał	8 37	8.39
Talar związkowy	1.52	1.53
Srebro	101.60	101.80

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.